

C-355/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. június 7.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Sąd Najwyższy (Lengyelország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. december 29.

Felperes:

Procter & Gamble International Operations SA

Alperes:

Perfumesco.pl sp. z o.o., sp. k.

Az alapeljárás tárgya

A 000049254. sz. HUGO BOSS lajstromozott európai uniós védjegy bitorlása.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogi alapja

A 2004/48 irányelv 10. cikkének értelmezése, az EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés/ek

Úgy kell-e értelmezni a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48/EK irányelv 10. cikkét, hogy azzal ellentétes a nemzeti rendelkezés olyan értelmezése, amely szerint az áruk megsemmisítéséből álló védintézkedés kizárólag a jogellenesen előállított vagy jogosulatlanul megjelölt árukra vonatkozik, és nem alkalmazható az Európai Gazdasági Térségben jogellenesen forgalomba hozott áruk tekintetében, amelyek esetében nem állapítható meg, hogy azokat jogellenesen állították elő vagy jogosulatlanul jelölték meg?

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.), 10. cikk

A 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 rendelettel (HL 2015. L 341., 21. o.; helyesbítések: HL 2016. L 71., 322. o.; HL 2016. L 110., 4. o.; HL 2016. L 267., 1. o.; HL 2017. L 142., 104. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 21. o.; helyesbítés: HL 2017. L 142., 104. o.).

A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 214. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) (a továbbiakban: TRIPS-megállapodás)

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról, Brüsszel, 2010. december 22., (SEC(2010) 1589 végleges)

1984. április 10-i von Colson és Kamann ítélet (14/83, EU:C:1984:153).

2007. április 26-i Boehringer Ingelheim és társai ítélet (C-348/04, EU:C:2007:249)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések és ítélkezési gyakorlat

Ustawa z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej (az ipari tulajdonjogokról szóló, 2000. június 30-i törvény) (egységes szerkezetbe foglalva: Dz.U., 2020., 286. tétel, módosításokkal együtt) (a továbbiakban: p.w.p.): 286. cikk

a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság, Lengyelország) 2003. április 14-i ítélete (I CKN 308/01, nem tették közzé).

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 A felperes illatszereket állít elő, a metzingeni székhelyű HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG védjegyjogosult által adott felhasználási engedélyre vonatkozó szerződés alapján pedig a 000049254. sz. HUGO BOSS uniós szóvédjegy használatára, valamint e védjegy bitorlásával kapcsolatos kérelmek és keresetek saját nevében történő benyújtására és támogatására kizárólagos jogosultsággal rendelkezik.

- 2 A HUGO BOSS a divat- és illatszer-ágazatban a világ egyik legnagyobb márkája. A Hugo Ferdinand Boss által 1924-ben Metzingenben alapított társaság jelenleg világszerte 129 országban forgalmaz e védjeggyel megjelölt árukat.
- 3 A védjegyjogosult biztosítja a védjegyei imázsát és jóhírnevét, valamint a HUGO BOSS védjegy alatt forgalmazott termékek magas minőségét. Ennek során arra törekszik, hogy a fogyasztók számára a lehető legjobb színvonalú szolgáltatást biztosítsa. A forgalmazásra hivatalos illatszerboltok hálózatán keresztül kerül sor, amelyeknek különös figyelmet kell fordítaniuk a HUGO BOSS védjegy jóhírnevére és az azzal ellátott áruk luxusjellegére. Ez magában foglalja, hogy kipróbálásra termékmintákat bocsátanak az ügyfelek rendelkezésére. A tesztereket a védjegyjogosult ingyenesen, kizárólag a kozmetikai termékek bemutatásának és promóciójának céljából a HUGO BOSS védjeggyel ellátott, értékesítésre szánt termékkel megegyező üvegekben adja át az értékesítőknak és a hivatalos viszonteladóknak. Az üvegek külső csomagolása egységesen világos színű, amelyen arra vonatkozó tájékoztatás szerepel, hogy az adott terméket nem értékesítésre szánták, például a következő szöveg található rajta: „not for sale”, „demonstration” vagy „tester”. Ezeket az árukat sem a jogosult, sem pedig az ő hozzájárulásával más nem hozta forgalomba az EGT-ben.
- 4 2016-ban védjegybitorlási eljárás során a HUGO BOSS Trade Mark Management GmbH & Co. KG és a felperes közötti felhasználási szerződés megszűnt.
- 5 Az alperes 2012 januárja óta a perfumesco.pl internetes oldalon keresztül online illatszer-nagykereskedelemre irányuló gazdasági tevékenységet folytat. A társaság többek között a HUGO BOSS illatszerek „TESTER” felirattal ellátott, kereskedelmi forgalomba nem hozható bemutatópéldányait forgalmazza. Ennek során tájékoztatja az ügyfeleket arról, hogy rendszerint fehér kartondobozba csomagolt, és kupak nélküli teszter illatában nem különbözik a szokásos terméktől.
- 6 Miután a felperes erről tudomást szerzett, a szóban forgó védjegy bitorlása miatt keresetet indított az alperes ellen, és egyúttal biztosítási intézkedés iránti kérelmet is benyújtott. A biztosítási intézkedést elrendelő végzés végrehajtása során a bírósági végrehajtó 2016. július 28-án lefoglalta a HUGO BOSS védjeggyel ellátott csomagolású parfümök, kölnik és piperevizek kereskedelmi forgalomba nem hozható, „not for sale”, „demonstration” vagy „tester” megjelöléssel, valamint a felperes nyilatkozata szerint arra utaló kóddal ellátott bemutatópéldányait, hogy azokat a gyártó EGT-n kívüli forgalomba hozatalra szánta, és amelyek csomagolásáról eltüntették vagy eltakarták a vonalkódot.
- 7 2017. június 26-i ítéletével a Sąd Okręgowy w Warszawie (varsói regionális bíróság, Lengyelország) megtiltotta az alperesnek az EUIPO által a 000049254. számon a nizzai osztályozás 3. osztályába tartozó áruk (illatszerek, kölnik és piperevizek) tekintetében lajstromozott HUGO BOSS európai uniós védjegy használatát, kötelezte az alperest, hogy saját költségén az ítélet jogerőre emelkedésének napjától számított két héten belül semmisítse meg az e védjeggyel

- ellátott, a védjegyjogosult vagy hozzájárulásával más által az EGT-ben forgalomba nem hozott árukat – köztük a végrehajtó által 2016. július 28-án lefoglalt árukat –, kötelezte az alperest, hogy saját költségén tegye közzé a határozatot, a keresetet fennmaradó részében elutasította, valamint kötelezte az alperest, hogy az eljárási költségek megtérítése címén fizessen meg a felperes részére 6377 PLN összeget.
- 8 2018. szeptember 20-i ítéletével a Sąd Apelacyjny w Warszawie (varsói fellebbviteli bíróság, Lengyelország) elutasította az alperes ezen ítélettel szembeni fellebbezését.
 - 9 A Sąd Apelacyjny (fellebbviteli bíróság) teljes egészében osztotta a Sąd Okręgowy (regionális bíróság) álláspontját. Rámutatott, hogy a felperes keresetösségi jogának hiányára alapított kifogásnak nem lehetett helyt adni. A 207/2009 rendelet 22. cikkének (3) bekezdésével összhangban annak ellenére, hogy az engedélyes az uniós védjegy bitorlása miatt pert csak a jogosult hozzájárulásával indíthat, kizárólagos használati engedély esetén azonban az engedélyes a bitorlási pert megindíthatja, ha a védjegyjogosult az erre irányuló szabályszerű felhívás ellenére észszerű időn belül a per megindítása iránt nem intézkedik. Nem volt vitatott az a körülmény, hogy a jelen kereset benyújtásának időpontjában a felperes kizárólagos használati engedéllyel rendelkezett a szóban forgó védjegy tekintetében.
 - 10 A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint teljesültek az európai uniós védjegy oltalmának a 207/2009 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontjából eredő feltételei. A bírósági végrehajtó által lefoglalt termékek jegyzéke szerint mindössze 226 terméket szántak az európai piacra, és a védjegyjog e tekintetben kimerült. A fennmaradó áruk esetében azért nem merült ki a védjegyjog, mert azokat nem hozták forgalomba az EGT-ben. Ennek megfelelően 48 lefoglalt illatszertesteren arra vonatkozó tájékoztatás szerepelt, hogy azokat nem kiskereskedelmi forgalmazásra szánták, 523 illatszert nem az európai piacra szántak, és 3641 illatszeren található olyan fedő matrica, amely megakadályozza azon földrajzi terület azonosítását, amelyre szánták őket, így nem állapítható meg, hogy a 207/2009 rendelet 13. cikkének (1) bekezdése értelmében e termékek tekintetében kimerült-e a kizárólagos jog.
 - 11 A 3641 lefoglalt, fedő matricával ellátott illatszert esetében megsérült az eredeti csomagolás is, és eltávolították a csomagolást védő eredeti fóliát is. A fentiek azt jelentik, hogy ezen áruk tekintetében a védjegyjogosult a 207/2009 13. cikkének (2) bekezdése alapján megtilthatja a védjegy használatát, amely rendelkezés szerint az (1) bekezdés nem alkalmazható, ha a jogosultnak jogos érdeke fűződik ahhoz, hogy az áruk további forgalmazását ellenezze, különösen akkor, ha az áru állapotát, állapotát – a forgalomba hozatalt követően – megváltoztatták, illetve károsították.
 - 12 A fellebbviteli bíróság rámutatott, hogy a 207/2009 rendelet 102. cikkének (2) bekezdése szerint az európai uniós védjegy bíróság az alkalmazandó jog

alapján rendelkezésre álló, az ügy körülményeire tekintettel általa alkalmasnak ítélt intézkedéseket és végzéseket is alkalmazhat. A fenti szabály lehetővé teszi különösen a p.w.p. 286. cikkének alkalmazását. Ennélfogva a p.w.p. 286. cikkének szövege szerint az kizárólag akkor alkalmazható, ha termékek jogellenes előállítására vagy megjelölésére került sor, ami jelen ügyben nem valósult meg. A felperes ugyanis nem vitatta, hogy a bírósági végrehajtó által lefoglalt illatszerek eredeti termékek, kizárólag azt állította, hogy a védjegyjogosult nem járult hozzá azok EGT-n belüli forgalomba hozatalához, az alperes pedig nem bizonyította az ilyen hozzájárulás meglétét.

- 13 A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen ügyben nem lehet a p.w.p. 286. cikkének szó szerinti értelmezésére szorítkozni, mivel az a 2004/48 irányelv átültetésére irányul. Ezen irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes bíróságok elrendelhessék megfelelő intézkedések meghozatalát azon áruk tekintetében, amelyekről megállapították, hogy szellemi tulajdonjogot sértenek. Ezen intézkedések közé tartoznak: a kereskedelmi csatornákból való visszavonás, a kereskedelmi csatornákból való végleges kivonás, vagy a megsemmisítés. Az irányelv az uniós tagállamokat olyan szabályozás elfogadására kötelezte, amely lehetővé teszi a bíróság számára, hogy olyan áruk megsemmisítését elrendelő határozatot hozzon, amelyekről megállapították, hogy szellemi tulajdonjogot sértenek. Így, míg a p.w.p. 286. cikke szó szerint kizárólag abban az esetben korlátozza a nemzeti bíróság azon lehetőségét, hogy az áruk megsemmisítéséről határozzon, ha azokat jogellenesen állították elő, vagy jelölték meg, a 2004/48 irányelv 10. cikkének (1) bekezdése az ilyen intézkedés elrendelésének lehetőségét minden olyan esetben előírja, amelyben szellemi tulajdonjog, így ipari tulajdon megsértésére került sor. A fellebbviteli bíróság szerint a p.w.p. 286. cikket uniós joggal összhangban kell értelmezni, és úgy kell tekinteni, hogy az áruk megsemmisítését elrendelő határozat minden olyan esetre vonatkozik, amikor ezen áruk ipari tulajdonjogot sértenek. Másként fogalmazva, meg kell állapítani, hogy minden ipari tulajdonjogot sértő árut a p.w.p. 286. cikke értelmében jogellenesen állítottak-e elő.
- 14 A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy csak a védjegyjogosult hozzájárulása nélkül forgalomba hozott illatszerek megsemmisítését elrendelő határozat biztosítja ténylegesen e jog védelmét. Hangsúlyozta, hogy az alperes birtokában lévő illatszerek forgalomba hozatala céljából számos lépést tettek annak érdekében, hogy leplezzék a védjegyjogosult hozzájárulásának hiányát. Ezenfelül a teszterek értékesítése esetén az alperesnek teljes mértékben tisztában kellett lennie azzal, hogy a védjegyjogosult nem járult hozzá az áruk EGT-n belüli forgalomba hozatalához. Ráadásul az alperes birtokában lévő azon illatszerek jelentős része esetében, amelyek tekintetében a jogosult nem járult hozzá az EGT-n belüli forgalomba hozatalhoz, a biztonsági kód eltávolítása miatt sérült a csomagolás. Figyelembe véve, hogy a HUGO BOSS védjeggyel jelölt illatszerek exkluzív terméknek minősülnek, esetleges forgalomba hozataluk veszélyeztetné a szóban forgó védjegy funkcióinak betöltését, és hátrányosan érintené annak jóhírnevét, ugyanakkor igazolja a kizárólagos jog megsértésének súlyosságát, és

bizonyítja a harmadik személyek azon jogos érdekeinek fennállását, amelyek ezen áruk megsemmisítése mellett szólnak.

- 15 A fellebbviteli bíróság úgy ítélte meg, hogy nem meggyőző az alperes azon érvelése, amely szerint a birtokában lévő illatszerek egy részének megsemmisítése megakadályozná őt abban, hogy harmadik személyekkel szemben érvényesítse az ezen árukkal kapcsolatos jogokat. E bíróság álláspontja szerint a megsemmisítendő illatszerek értéke nem befolyásolja azt a következtetést, hogy az ilyen intézkedés alkalmazása a jelen ügyben a jogsértés súlyához képest aránytalan lépés. Az alperes soha nem bizonyította a bírósági végrehajtó által lefoglalt illatszerek értékét, és ennél fogva nem állapítható meg, hogy milyen forrásokat fordított e célra. Ezenfelül az érték akkor lenne értékelhető a p.w.p. 286. cikkében foglalt szempontok alapján, ha azt egyidejűleg összevetnék az alperes által azon illatszerek forgalomba hozatala során elért nyereséggel, amelyek tekintetében a jogosult nem adott hozzájárulást. A HUGO BOSS védjegyoltalmából eredő jogosultság alperes általi megsértésének súlya, valamint a lefoglalt illatszerek állapota alapvető fontosságú a védjegyoltalom és harmadik személyek érdekei megsértése súlyosságának megítélése szempontjából, míg a megsemmisítendő termékek pusztán értéke ebben az összefüggésben másodlagos jelentőségű.
- 16 A másodfokú bíróság megállapította, hogy a védelemnek a felperes részére a megtámadott ítéletről következő mértékben történő biztosítása nem jelenti azt, hogy utóbbi a k.c. (polgári törvénykönyv) 5. cikkének értelmében visszaélt volna az anyagi joggal. Az alperes az uniós védjeggyel kapcsolatos kizárólagos jog megsértésével megsértette a tisztességes kereskedelmi gyakorlat elvét, beleértve a tisztességes versenyt, valamint a közérkölcset. A fellebbviteli bíróság hangsúlyozta, hogy az anyagi joggal való visszaélésre nem hivatkozhat sikerrel az, aki maga megsérti a társadalmi együttélés elvét.
- 17 Az alperes a fenti határozattal szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a következőkre hivatkozva: eljárási szabályok megsértése annak megállapítása révén, hogy a felperes jogosult a jelen eljárásban részt vevő félként eljárni, az anyagi jog, azaz a p.w.p. 286. cikkének téves értelmezése, és ezzel összefüggésben a lefoglalt áruk megsemmisítését elrendelő határozat útján történő megsértése abban a helyzetben, amikor a felperes nem kérdőjelezte meg, hogy a bírósági végrehajtó által lefoglalt áruk eredeti termékek, az anyagi jog, azaz a 207/2009 rendelet 13. cikk helytelen alkalmazása és annak megállapítása révén történő megsértése, hogy a lefoglalt árukat a felperes hozzájárulása nélkül hozták forgalomba az EGT-ben, valamint az anyagi jog, azaz a k.c. 5. cikkének annak révén történő megsértése, hogy azt nem alkalmazták, továbbá hogy a felperes által megfogalmazott követeléseket megalapozottnak és a védjegy esetleges bitorlásaival szemben arányosnak ismerték el.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid összefoglalása

- 18 A jelen ügyet érdemben elbíráló bíróságok az uniós joggal összhangban értelmezték a p.w.p. 286. cikkét. E rendelkezés lehetővé teszi a bíróság számára többek között azt, hogy elrendelje a termékek, valamint azok gyártásához vagy megjelöléséhez felhasznált eszközök és anyagok megsemmisítését, azonban kizárólag azokét, amelyek a jogsértő tulajdonát képezik, és amelyeket jogellenesen állítottak elő vagy jelöltek meg. Figyelembe kell azonban venni a 2004/48 irányelv 10. cikkének szövegét, amely a megfelelő intézkedések elfogadását nem korlátozza kizárólag azokra az árukra, amelyeket jogellenesen állítottak elő vagy jelöltek meg. Ez utóbbi rendelkezés ugyanis azokra az árukra vonatkozik, amelyek tekintetében megállapításra került a szellemi tulajdonjog megsértése. Következésképpen e bíróságok úgy ítélték meg, hogy a nemzeti szabályozás nem lehet ellentétes a széles értelemben vett uniós joggal, és akkor is el kell rendelni az áruk megsemmisítését, ha azokat nem a tulajdonos állította elő és jelölte meg jogellenesen.
- 19 A fentiekkel összefüggésben merült fel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérelem tárgyát képező jogkérdés, tehát az, hogy a 2004/48 irányelv 10. cikkével ellentétes-e a nemzeti jogi rendelkezés olyan értelmezése, amely az áruk megsemmisítése elrendelésének lehetőségét kizárólag a jogellenesen előállított vagy jogosulatlanul megjelölt árukra korlátozza.
- 20 A p.w.p. 286. cikkének szó szerinti alkalmazása mellett szól mindenekelőtt az a tény, hogy módosítása, amelyre az ustawa z 9 maja 2007 r. o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz niectomych innych ustawa (a szerzői jogról és a szomszédos jogokról szóló törvény, valamint egyes más törvények módosításáról szóló, 2007. május 9-i törvény) (Dz.U. 2007., 99. szám, 662. tétel) alapján került sor, a 2004/48 irányelv átültetésének eredménye volt.
- 21 Az 1984. április 10-i von Colson és Kamann ítélet (14/83, EU:C:1984:153) kimondja, hogy a tagállamoknak az irányelv eredményének elérésére vonatkozó, irányelvből eredő kötelezettsége a tagállamok minden hatóságára vonatkozik, beleértve hatáskörük keretén belül az igazságszolgáltatás szerveit is. Következésképpen vélelmezni kell, hogy a p.w.p. 286. cikkének módosítása figyelembe vette a 2004/48 irányelvben szereplő megoldásokat.
- 22 Következő érv, amely a p.w.p. 286. cikkének szó szerinti értelmezése mellett szól, a nemzeti jogtudomány álláspontja. A jogtudomány uralkodó álláspontja szerint azon termékek, amelyekről nem állapították meg, hogy azokat jogellenesen állították elő vagy jelölték meg az előállításuk szerinti országban, nem tartozhatnak a p.w.p. 286. cikkének alkalmazási körébe. Ennek oka, hogy nehéz észszerűen megindokolni, hogy a kezdetben eredeti és jogszerű termék bizonyos események bekövetkeztével, anélkül, hogy szerkezetébe fizikailag beavatkoztak volna, miért válna hirtelen jogellenes terméké. E rendelkezés egyértelműen a termékek gyártásával és védjegyekkel való ellátásával kapcsolatos műszaki kérdésekre vonatkozik. Nem alkalmazható az e területen túlmutató helyzetekre,

különösen a termékek forgalomba hozatalára, behozatalára vagy a rendeltetés megváltoztatására, illetve tágabb értelemben a jogszerű védjegyekkel ellátott termékek jogellenes felhasználásának esetére.

- 23 Másrészt még a 2004/48 irányelvnek a lengyel bíróságok ítélkezési gyakorlatában történő végrehajtását megelőzően lehetett találkozni olyan állásponttal, amely szerint a közösségi jog által szabályozott jogi problémákat felvető ügyek elbírálása során a bíróságok a közösségi jog értelmezése és szelleme által inspirált értelmezésre kötelesek. Más szóval, a közösségi jogszabályok célkitűzéseire való hivatkozást az alkalmazandó jog helyes értelmezésével kapcsolatos egyik iránynak kell tekinteni (a Sąd Najwyższy [legfelsőbb bíróság] 2003. április 14-i ítélete [I CKN 308/01., nem tették közzé]).
- 24 Ennek szellemében foglalt állást az Európai Unió Bírósága a 2007. április 26-i Boehringer Ingelheim és társai ítéletében (C-348/04, EU:C:2007:249) is. A Bíróság többek között megállapította, hogy a megtiltáshoz való jog, amellyel a védjegyjogosult az olyan gyógyszerkészítmények párhuzamos importőrével szemben rendelkezik, amelyeket ha nem hamisítottak is meg, de a jogosult előzetes értesítése kötelezettségének elmulasztásával forgalmaztak, nem tér el attól a jogtól, amellyel a jogosult a hamisított áruk tekintetében rendelkezik. A termékek a fenti esetek egyikében sem forgalmazhatók az érintett piacon.
- 25 Végül a Bizottság az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló, 2010. december 22-i közleményében (SEC(2010) 1589 végleges) a 2004/48 irányelv célkitűzéseiként említi, hogy a jogtulajdonosok és a tagállami hatóságok egy olyan minimális, de egységes eszköztárral rendelkezzenek, amellyel küzdhetnek a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok megsértése ellen, hogy a TRIPS-megállapodás szerinti polgári jogi intézkedések beépüljenek az uniós jogi keretbe, és ugyanakkor lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy kiegészíthessék az irányelvet a jogtulajdonosok számára kedvezőbb szankciókkal és jogorvoslatokkal.
- 26 A fentiekből következik, hogy az uniós intézményeken belül az az uralkodó álláspont, hogy a 2004/48 irányelvnek a szellemi tulajdonjogok tiszteletben tartásához szükséges minimumot kell képeznie. Ebben a megközelítésben a 2004/48 irányelv 10. cikke (1) bekezdésének kell a nemzeti jog értelmezésének kiindulópontját képeznie. Más szóval, bármely tagállam bármely gazdasági szereplőjének legalább a 2004/48 irányelv rendelkezéseiből eredő szintű jogvédelemben kell részesülnie, jelen esetben ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének szövegében meghatározott korlátok között. A Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) által a fent hivatkozott határozatban képviselt álláspont szerint az uniós jogszabályok célkitűzéseire való hivatkozást az alkalmazandó jog helyes értelmezésével kapcsolatos egyik iránynak kell tekinteni.

- 27 Ezzel szemben a lengyel jogtudomány képviselői a p.w.p. 286. cikkének szó szerinti értelmezése mellett érvelnek, amely álláspontot támasztja alá az a tény, hogy a szóban forgó rendelkezést a 2004/48 irányelv végrehajtása eredményeként módosították.
- 28 Következésképpen a jelen ügy körülményei között indokolt, hogy a Sąd Najwyższy (legfelsőbb bíróság) előzetes döntéshozatal céljából a végzésben foglalt kérdést a Bíróság elé terjessze.

MUNKADOKUMENTUM